

ilma lomiseft, kui neid tähhele pannakse neist teggudest."

Meile, kes, kui ma-rahwas, otsekõhhe Jummalala kanna taewa-lautusse al ellame, meile rägib suur Loja weel selgeminne om-mast tarkusseft, wäest ja heldusseft, kui agga tahhaksime sest õiete märko wõtta. Keif ma-rahwa ammeti tõdd näitwad selle üllema Waimo peäle, kelle kääst üksnes kosfutamist ja õnnistamist peame ootma ning palluma, et meie tõ ja waew middagi maksaks. Seeb se on ka, et meie kallis õnnisteggia ni mitme mõnnusa tähhendamisse sanna sees ma-rahwa astast, ammetist ja tõõst rägib, kui on: tähhendamisse sanna wina-mäest (Matt. 20, 1.) kälwimehhest (Luk. 8, 4.), lillikestest wälja peäl (Matt. 6, 26.), sin-napi iwwakesist (Matt. 13, 31.), heast kar-jatseft (Joan. 10, 12.), ja ni mitto teisi weel.

Nenda kui se Jummalala selge tahtminne on, et innimesed tarkust ja walgustust ennestele peawad korjama neist asjust, mis nende filmade ees on, ja mis nemmad

omma ammeti polest kätte wõtwad, nenda meegi peame, lahtise silmaga ja Jumma-lat enneste mele tulletades, keif asjo tar-gaste tähhele pannema, kust jälle head õppetust kätte saaksime. Leiame siis tõeste igga sammo peält omma eko-tee kõrwas maad seks, et mõtted Jummalala pole tõus-wad, ehk et mu wiisil tarwilisse maenit-susse peäle same. Igga kiwvi, igga taim, igga lojus aiab nago mõnnust jutto meiega Jummalala tarkusseft ja heldusseft, kui agga kõrwad lahti ja arvo kätte wõttame.

Mis tullusa mõtte peäle nüüd hiljaste sain ühhe metsa pu läbbi, sedda tahhan teile weel ülesrääkida. Olli mul monne aasta eest nattuke pitkemad teed kää. Juhtusin ühhe kõhha peäle, kus moisa teo-mehhed ühhe kusiiko mahha raiusid. Jäin seisima sedda tõõd tähhele pannes. Moisa herra, kes jures olli, andis kääsko, et üht suurt illusat nine-puud ei piddand mitte mahha raiatud sama, nenda et se üksnes senna kõhta seisima jäi. Kui taggasi tul-